непридатними на практиці. Проте, в деяких випадках хмарну систему можна зробити навіть більш захищеною, ніж традиційну архітектуру, за рахунок розподілу обов'язків і правильно складених домовленостей.

УДК 343.1:351.746
ВІКТОРІЯ ВОЛОДИМИРІВНА ВІНЦУК
кандидат юридичних наук, доцент кафедри кримінального процесу, криміналістики та експертології факультету № 6 ХНУВС

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНАХ: ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ

Розвиток нашої держави у напрямку євроінтеграції передбачає не тільки вирішення соціальних питань суспільства, а й підвищення ефективності діяльності правоохоронних органів яка направлена на протидію злочинності і цього можливо досягнути шляхом використання сучасних інформаційних технологій. У сьогоднішніх реаліях неможливо собі уявити ефективну роботу правоохоронних органів без використання сучасних інформаційних технологій.

Величезна кількість статистичної, аналітичної та довідкової інформації використовується в діяльності судових органів, прокуратури, нотаріальних та адвокатських контор, юридичних офісів, і, звичайно ж, в оперативно-розшуковій, слідчій та експертній роботі органів внутрішніх справ. Для цього застосовують не лише універсальне, але й спеціальне програмне забезпечення. Ті темпи, з якими нові інформаційні технології зараз створюються та впроваджуються в практичну діяльність правоохоронних органів, настільки високі, що іноді навіть фахівці у галузі ІКТ, а тим більше, інші категорії користувачів не встигають оцінити масштаби й глибину всього, що відбувається [1].

Багатьма науковцями досліджувались теоретичні і прикладні аспекти використання сучасних інформаційних технологій у правоохоронній діяльності щодо протидії окремим видам злочинів; проблемні питання підготовки фахівців у галузі інформаційних технологій для органів Національної поліції України; актуальні питання підвищення якості інформаційно-аналітичної підготовки фахівців для підрозділів кримінальної поліції та інше, але, мабуть, з деяких причин не усе набуло практичного застосування. Проблемам використання інформаційних технологій в роботі правоохоронних органів й суміжним питанням у кримінальному процесі та ОРД присвячені роботи зарубіжних й вітчизняних науковців: М. І. Ануфрієва, І.В. Арістової, О. М. Бандурки, В.П. Бахіна, А.Й. Берлача, Р.С. Бєлкіна, В.В. Бірюкова, Ф. П. Васильєва, М.С. Вертузаєва, І.О. Воронова, В.І. Галагана, В.Г. Гончаренка, І. В. Горошка, Е.О. Дідоренка, І.Б. Денисової, О.М. Джужи, М. П. Дубініна, В. Р. Женіла, В.Ю. Журавльова, В.А. Журавля, В.П. Захарова, А.В. Іщенка, С. Я. Казанцева, Р.А. Калюжного, Д.Й. Никифорчука, Н.С. Карпова, Ю.Ю. Орлова, Н.І. Клименка,

В.П. Кувалдіна, В.С. Кузьмічова, О.І. Козаченка, В.О. Коновалової, В.С. Овчинського, С.С. Овчинського, І.М. Паршина, Н. С. Павлюченка, М.А. Погорецького, А. Л. Полєжаєва, О. М. Різника, О.В. Рибальського, Б.Г. Розовського, Е.В. Рижкова, М.В. Салтевського, В.Г. Самойлова, В.П. Столбового, О.Г. Фролової, І.Ф. Хараберюша, О.М. Чистолінова, В.Ю. Шепітька, Г. В. Єпура, Г.О. Юхновець та ін. Але на практиці стикаються з інформаційною некомпетентністю та низьким рівнем володіння інформаційними технологіями працівниками правоохоронних органів. Приймаю думку, що на практиці застосування науково-технічного потенціалу перебуває на вкрай низькому рівні, а постійні кадрові реформи не дозволяють щодо цього сформувати стратегічну лінію[2].

О.В. Бочковий наголошує, що сучасні ґаджети дозволяють повністю перенести кабінетну роботу в будь-яке зручне місце та без проблем передавати інформацію у різних формах: від звичайних текстових повідомлень, документів до складних розрахунків, зображень і відеофайлів. Невже незрозуміло, які перспективи новація створює в разі застосування її в правоохоронній діяльності? [2, с. 225]. Зрозуміло, але є але, і полягає воно в дотриманні конфіденційності та таємності зберігання інформації отриманої негласним шляхом під час використання цих гаджетів. А по яких каналах її передавати? І треба пам’ятати, що система способів захисту інформаційного простору включає в себе правові прийоми, які полягають у створенні адміністративно-правових і кримінально-правових норм, що встановлюють відповідальність за несанкціоноване використання даних [3, с. 104-105]. Тобто, перш за все необхідно правове закріплення цього процесу, а також розробка алгоритму дій оперативних працівників щодо збору, накопичення, обробки, узагальнення та збереження отриманої інформації. Як не крути, а комп’ютерну техніку ніхто не відміняв… Застосування засобів комп’ютерної техніки навіть у найбільш складних формах, заснованих на використанні методів «штучного інтелекту», аж ніяк не означає, що слідчий або оперуповноважений стають бездумними виконавцями рішень, що приймаються комп’ютером. По-перше, комп’ютерний «інтелект» є в цьому разі узагальненим передовим досвідом слідчої (експертної) діяльності, а по-друге, мова йде виключно про рекомендації, які не мають обов’язкового характеру [4, с. 356].

Імовірно ця ситуація виправиться після закінчення навчання курсантами ВНЗ системи МВС в яких існують спеціальні факультети з поглибленим вивченням інформаційних технологій. А доки, необхідно звернути увагу по-перше, на отримання курсантами знань інформаційних ресурсів й навичок роботи з новою технікою, новими підсистемами та автоматизованими банками даних правоохоронних органів; по-друге, працівникам НП України, а особливо оперативним співробітникам проводити підвищення кваліфікації не банально на рівні теорії, а з отриманням навичок застосування інформаційних технологій та роботи з новими підсистемами, які впроваджуються та використовуються в практичній діяльності правоохоронних органів; по-третє, вдосконалити

правове регулювання сфери інформаційного забезпечення правоохоронних органів.

Список використаних джерел:

1. Снегірьова Т. Л. Інформаційні технології в діяльності правоохоронних органів та необхідність їх вивчення курсантами вищих навчальних закладів системи МВС. URL: http://bo0k.net/index.php?p=achapter&bid.

2. Бочковий О.В. Ігнорування інформаційно-технічного прогресу органами досудового розслідування в Україні: хронічна риса чи тимчасове явище? Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка. 2016. Вип. 3. С. 223–231.

3. Хорт І.В. Особливості інформаційного забезпечення органів внутрішніх справ у сфері охоронної діяльності / І. В. Хорт // Наукові праці МАУП, 2015. Вип. 44(1). С. 100–107.

4. Криміналістика: підручник / [В.Ю. Шепітько, В.О. Коновалова, В.А. Журавель та ін.] ; за ред. В.Ю. Шепітька. – 5-те вид. переробл. та доповн. Київ : Ін-Юре, 2016. 640с.

УДК: 351.74:004.9

ДІАНА АРТУРІВНА ТУПОТІНА
курсант 2 курсу факультету підготовки фахівців досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ
НАТАЛІЯ СЕРГІЇВНА РЕЗЦОВА
викладач кафедри кримінального процесу Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, майор поліції

ЗАСОБИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

У міру розвитку і ускладнення комп'ютерних систем і програмного забезпечення зростає обсяг і підвищується вразливість даних, які зберігаються в них. Тому все більшої уваги набувають проблеми захисту інформації. Важлива роль захисту інформації випливає з розуміння того, що захист інформації є не тільки однією з головних складових національної безпеки держави, а й невід'ємним компонентом всіх її складових; інформаційні стратегії в сучасних умовах набувають важливого значення під час реалізації різних моделей співробітництва, захисту населення та дотримання законності або відіграють роль своєрідної "інформаційної зброї"; руйнування та дезорганізація інформаційної інфраструктури держави прирівнюються за наслідками до застосування зброї масового знищення; витік інформації в процесі діяльності органів внутрішніх справ призводить до зростання злочинності, її безкарності та зневіри населення тощо.